

”ميني بچي - آتم ايماني بنو، مئن آتما هون شرير نهين،

يه هئ پھلا پاڻ، يھي پاڻ سيڪو اچي طرح پڙھائو“

پرشن :- گيان سُناڻي ڪا طريقا ڪيا هئ؟ ڪس وڌي سين گيان سُنا هئ؟

اُتر :- گيان ڪي باتين بڙي خوشي خوشي سين سُنائو، لاچارِي سين نهين. تهر آپس ۾ بڻ ڪر گيان ڪي چرچا ڪرو، گيان ڪا منن چننن ڪرو ڦر ڪسي ڪو سُنائو. آپني ڪو آتما سمجھ ڪر ڦر آتما ڪو سُنائينگي تو سُڻي والي ڪو پي خوشي هونگي.

اومر شانتني . باپ ڪهتي هئ آتم ايماني وا ديھي ايماني هو بڻو. ڪيونڪ آتما ۾ هين اچي وا بُري سنسڪار پري جاتي هئ. سيڪا اثر آتما پر هوتا هئ. آتما ڪو هين پنت ڪها جاتا هئ. پنت آتما ڪها جاتا هئ تو ضرور جيو آتما هين هونگي. آتما شرير ڪي ساڻ هين هونگي. پھلي پھلي بات ڪهتي هئ آتما هوڪر بڻو. آپني ڪو شرير نهين، آتما سمجھ بڻو. آتما هين ان آرگنس ڪو چلاتي هئ. گھري گھري آپني ڪو آتما سمجھي سين پر ماتما ياد آئينگا. اگر ديھ ياد آئي تو ديھ ڪا باپ ياد آئينگا. اس ليئي باپ ڪهتي هئ آتم ايماني بنو. باپ پڙھاءُ رھي هئ. يھ هئ پھلا پاڻ. تهر آتما اوناڻي هو، شرير وناڻي هئ. ”هر آتما هئ“ يھ پھلا شبد ياد نهين ڪرينگي تو ڪچي پر جائينگي. مئن آتما هون، شرير نهين هون يھ شبد اس سميه باپ پڙھاتي هئ. آگي ڪوئي پي پڙھاتي نهين ٿي. باپ آئي هين هئ آتم ايماني بناء ڪر گيان ديني ليئي. پھلا گيان ديني هئ هي آتما تهر پنت هو، ڪيونڪ يھ هئ هين پُراڻي دنيا. پردرشن ۾ پي تهر بچي بهتون ڪو سمجھاتي هو. پرشن اُتر ڪرتي هئ تو جب دن ڪي سميه ريست ملتي هئ، اُس سميه آپس ملنا چاهيئي، سماچار پوچنا چاهيئي، ڪس نين ڪيا ڪيا پرشن پوچي، هر نين ڪيا سمجھايا. ڦر اُنڪو سمجھانا هئ. ڦر اُس پر اُسي نهين، اُسي سمجھانا چاهيئي. سمجھاني ڪي ٻيڪي سيڪي ايڪ نهين هوتي. موڻ بات هئ آپني ڪو آتما سمجھتي هو يا ديھ؟ دو باپ پي سيڪي هئ ضرور. جو پي ديھ ڌاري هئ، اُنڪا لوڪ باپ پي هئ، پر لوڪ پي هئ. حد ڪا باپ تو ڪامن هئ. يھان تمڪو ملا هئ بيحد ڪا باپ، وه هر آتمائون ڪو بڻ سمجھاتي هئ. وه ايڪ هين باپ پي هئ، ٽيچر پي هئ، گُرو پي هئ. يھ پڪا ڪر دينا چاهيئي. جب تهر ڪسڪو سمجھاتي هو، جو جو تهر سين پرشن پوچتي هئ اُس پر آپس ۾ بڻنا چاهيئي، جو هوشيار هئ اُنڪو پي بڻنا چاهيئي. تمڪو ٽائيم ملتا هئ دن ڪي سميه. اُسا نهين ڪ پوچن کاتي هئ اس ليئي نيند ڪا نشا آئي. جو بهت ڪانا کاتي هئ اُنڪو نيند ڪا آلسيه آتا هئ. دن ۾ ڪلاس ڪرنا چاهيئي فلاڻي نين يھ يھ پوچا، هر نين يھ ريسپانس ڪيئا. پرشن تو پن پن پوچينگي. اُنڪو ريسپانس پي چاهيئي ريئل. ديڪنا چاهيئي اُنڪو ڪشش ۾ لاي، سٽسفاء هوتا؟ نهين تو ڦر ڪريڪشن نڪالني چاهيئي. جو هوشيار هئ، اُنڪو پي بڻنا چاهيئي. اُسي نهين، ڪانا ڪايا جلدي نيند آئي. ديوتائين ڪانا بهت ٿورا کاتي هئ. ڪيونڪ خوشي هئ نان. اس ليئي ڪها جاتا هئ خوشي جيڪي خوراڪ

نھين. تم بچون ڪو آڻاه خوشي هوني چاهيئي. برهمڻ بنني ۾ بڙي خوشي هئ. برهمڻ بنني هين تب هئ جب اُنڪو خوشي ملتي هئ. ديوتائون ڪو خوشي هئ نان. ڪيونڪ اُنھون ڪي پاس ڏن محل آڌ سڀ ڪڇ هئ. تو اُنھون ڪي ليئي خوشي هين ڪافي هئ. خوشي ۾ ڪانا پي بهت ٿورا، سوکيهر ڪائينگي. يهه پي ايڪ قاعدا هئ. جاستي ڪاني والي ڪو جاستي نيند آئينگي جسڪو نيند ڪا نشا هونگا وهه ڪسڪو سمجھاءِ پي نھين سڪينگي، جسسي لاچار. يهه گيان ڪي باتين تو بڙي خوشي سين سُنني سُناني چاهيئي. سمجھاني ۾ پي سهج هونگا.

مول بات هئ باپ ڪا پريچيه دينا. برهما ڪو تو ڪوئي جانتني نھين. پرجاپتا برهما هئ، دير ڪي دير پرجا هئ. يهه پرجاپتا برهما ڪئسي هونگا اس پر بهت اچي ريت سمجھانا هئ. باپ نين سمجھايا هئ انڪي بهت جنمون ڪي اُنٽ ڪي پي اُنٽ ۾ وانپرست اوستا ۾ مئن پرويش ڪرتا هون. نھين تورث ڪهان سين آئي. رث گايا هوئا هين شو بابا ڪي ليئي هئ. رث ۾ ڪئسي آتي هئ، اُس ۾ مونجهتي هئ. رث تو ضرور چاهيئي. ڪرشن تو هو نه سڪي. تو ضرور برهما دواران سمجھائينگي. اوپر سين تو نھين بولينگي. برهما ڪهان سين آيا؟ باپ نين سُنايا هئ مئن انپر پرويش ڪرتا هون، جس نين پوري 84 جنر ليئي هئ. يهه خد نھين جانتني، مئن سُناتا هون. ڪرشن ڪو تو رث ڪي درڪار هين نھين. ڪرشن ڪهني سين ڦر تو پاڳيرت گم هو جائينگا. ڪرشن ڪو پاڳيرت نھين ڪها جاتا. اُنڪا تو پهلا جنر هئ پرنس ڪا. تو بچون ڪو اندر ۾ ويچار ساگر مئن ڪرنا چاهيئي. يهه تو بچي جانتني هئ، وهه باتين تو نھين هئ جو شاسترون ۾ لڪ دي هئ. باقي يهه تو نيك هئ ويچار ساگر مئن ڪيئا هوئا ڪلش لڪشمي ڪو ديئا هئ. اُس نين ڦر اوڙون ڪو امبرت پلايا تب سور ڳ ڪي گيت گلي. پرنٽو پرم پتا پرماتما ڪو تو ويچار ساگر مئن ڪرني ڪي درڪار هين نھين. وهه تو بيج روپ هئ. اُن ۾ ناليچ هئ، وهي جانتني هئ، تم پي جانتني ٿي. آبي يهه اچي ريت سمجھانا ضرور هئ. سمجھني بگر ديوتا پد ڪئسي پائينگي! باپ سمجھاتي هئ آتمائون ڪو رفريش ڪرني ليئي. باقي تو ڪڇ پي جانتني نھين. باپ آڪر سمجھاتي هئ آبي تمھارا لنڊر پڙني مارگ سين اُنا، آب گيان مارگ ۾ چلا هئ. باپ ڪهتي هئ مئن تمڪو جو گيان ديتا هون وهه پرايلوپ هو جاتا هئ.

ايڪ هئ نراڪار، دوسرا هئ ساڪاري باپ. سمجھايا تو بهت اچا جاتا هئ پرنٽو مايا اُٿسي هئ جو ڪشش ڪر گند ۾ لي جاتي هئ. پنت بن پرتي هئ. باپ ڪهتي هئ بچي، تم ڪام چتا پر چڙهه ايڪدم قبرستان ۾ آگئي هو. ڦر يهان هين پرستان هونگا ضرور. آڌا ڪلپ پرستان چلتا هئ، ڦر آڌا ڪلپ قبرستان چلتا هئ. آبي سڀ قبر داخل هوني هئ. سيڙهي پر پي اچي ريت سمجھاءِ سڪتي هو. يهه هئ هين پنت راجيه. اسڪا وناش ضرور هونا هئ. اس ڌرني پر آبي قبرستان هئ. ڦر يهي ڌرني چينج هو جائينگي اُرات آٿرن ايچيد سين گولڊن ايچيد دنيا هونگي، ڦر دو ڪلا ڪم هونگي. تنوون ڪي پي ڪلا ڪم هوتي جاتي هئ تو ڦر اُپدرو مچاني هئ. تم سڀي ڪو اچي ريت سمجھاتي هو. اُگر نھين سمجھتي تو گويا ڪوڙي مثل هئ، ڪوئي وئليو نھين هئ. يهه وئليو تو باپ بئن بتلاتي هئ. گايا پي جاتا هئ هيري جسسا جنر... تم پي پهلي باپ ڪو نھين جانتني ٿي، تم ڪوڙي جسسي ٿي. آبي باپ آڪر هيري

جئسا بناتي هئ. باپ سين هين هيري جئسا جنم ملتا هئ ڦر ڪوڙي جئسي ڪيون بن پرتي هو؟ تهر ايشوريه سننان هو نان. ڳائڻ پي هئ آتمائين پرماتما الڳ رهي پهوڪال... جب وهان شانتني ڌام ۾ هئ تو اُس ملن ۾ ڪوئي فائدا نهين هوتا. وه تو صرف پوئرتا واشانتني ڪا آستان هئ. يهان تو تهر جيو آتمائين هو اوڙ پرماتما باپ اُنڪو اپنا شرير نهين هئ، وه شرير ڌارڻ ڪر تهر بچون ڪو پڙهائي هئ. تهر باپ ڪو جانتني هو اوڙ ڪهتي هو بابا، باپ ڪهينگي، او بيتي. لوڪڪ باپ پي ڪهينگا نان هي بال بچي آئو تو تمڪو ٽولي ڪلائون. جهت سڀ پاڳينگي. يه باپ پي ڪهتي هئ بچي آئو تو تمڪو وٽڪنڌ ڪا مالڪ بنائون، تو ضرور سڀ پاڳينگي. پُڪارتي پي هئ هر پنتون ڪو پاون بناء ڪر پاون دنيا وشو ڪا مالڪ بنائي آئو. آب نشچيه هئ تو ماننا چاهيئي. ٻُلايا پي بچون نين هئ. هر آتي پي بچون ڪي ليئي هئ. بچون ڪو هين ڪهتي هئ تهر نين ٻُلايا هئ. آب مئن آيا هون. پنت پاون پي باپ ڪو هين ڪهتي هئ نان. گنڌا آڌ ڪي پاڻي سين تهر پاون بن نهين سڪتي. آڌا ڪلپ تهر پوڻ ۾ چلي هو. پڳوان ڪو ڊونڊتي هو پرنٽو ڪسڪو پي سمجهه ۾ نهين آتا هئ. باپ ڪهتي هئ هي بچون. تو بچون ڪا پي اُس حلاس سين نڪلنا چاهيئي هي بابا. پرنٽو اتنا حلاس سين نڪلنا نهين هئ. اسڪو ديهه ايمان ڪها جاتا هئ، نه ڪ ديهي ايماني. تهر اُپي باپ ڪي سنمڪ بئني هو. بيحد ڪي باپ ڪو ياد ڪرني سين بيحد ڪي بادشاهي پي ضرور ياد آئينگي. ائسي باپ ڪو ڪتنا پيار سين ريسپانس ڪرنا چاهيئي. باپ تمهاري ٻُلائي سين آيا هئ. ڊراما اَنوسار ايڪ منت پي آڱي پيچي نهين هو سڪتا. سڀي ڪهتي هئ او فادر، رحر ڪرو، لبريت ڪرو، هر سڀ راوڻ ڪي زنجيرون ۾ هئ، آپ هماري ڳائيد بنو. تو باپ ڳائيد پي بنتي هئ، سڀ اُنڪو ٻُلائي هئ. او لبريتر، او ڳائيد آڪر همارا ڳائيد بنو. همڪو پي سات لي چلو. اُپي تهر سنگر پر ڪري هو. باپ ستيگ ڪي استاپنا ڪر رهي هئ. اُپي هئ ڪلهيگ، ڪروڙون منش هئ. ستيگ ۾ تو صرف ٿوري ديوي ديوتا هين ٿي تو ضرور وناش هوڻا هونگا. وه پي سامني ڪرا هئ، جسڪي ليئي ڳائڻ هئ سائنس گهمندي، ڪتنا ٻُڌي سين عقل نڪالتي رهتي هئ. وه هئ يادو سمپر دايم. ڦر هسٽري رپيٽ هوني هئ. اُپي تو ستيگ ڪي هسٽري رپيٽ هونگي.

تهر سمجهتي هو هر نئين دنيا ۾ اونچ پڌ پاني ڪا پرشارت ڪر رهي هئ. پوئتر ضرور بننا هئ. تهر سمجهاتي هو اس پنت دنيا ڪا وناش ضرور هونا هئ. بچي آڌ تو تمهاري جيتي نهين رهينگي. نه ڪوئي وارث بنينگي، نه شادي آڌ ڪرينگي. بهت گئي باقي ٿوري رهي. ٿورا سميه هئ، اسڪا پي حساب هئ. آڱي ائسي نهين ڪهتي ٿي. اُپي ٿائيم ٿورا هئ. پهلي والي جو شرير چور ڪر گئي هوئي هئ، نمبروار پرشارت اَنوسار جنم ليئا هئ. ڪوئي يهان آئي پي هونگي. ڊڪائي پرتا هئ جئسي ڪ يهان ڪا بچڙا هوڻا هئ. اُنڪو گيان ڪي بگر مزا نهين آئينگا. ما باپ ڪو پي ڪهتي هئ هر تو يهان جائينگي. يه تو سهج سمجهني ڪي باتين هئ. وناش ضرور هونا هين هئ. لڙائي ڪي تياري پي ديك رهي هو. آڌا خرچا تو انهن ڪا اس لڙائي ڪي سامان ۾ هين لڳ جاتا هئ. اُگروپلين آڌ ڪئسي بناتي هئ، ڪهتي هئ گهر بئني پي ساري خلاص هو جائينگي. ائسي ائسي چيزين بناتي رهتي هئ. ڪيونڪ هاسپيٽل آڌ

تو رهينگي نهين. ڊراما ۾ يهه پي جئسي باپ کي اشاري ملتي هئ. وهه پي ڊراما ۾ نونڌ هئ. سمجھتي هئ ائسا نه هو جو بيمار پر جائي. مرنا تو سڀڪو ضرور هئ. رام گبو راوڻ گيو... جو يوگ ۾ رهه آيو ٻڌا تي هونگي اُنکي ضرور ٻڌينگي. اُپني خوشي سين شرير چور دينگي. جئسي مثال بتاتي هئ برهر گياني هئ، وهه پي برهر ۾ جاني کي ليئي اُئسي خوشي سين شرير چوڙتي هئ. پرنٽو برهر ۾ ڪوئي جاتي نهين، نه پاپ ڪتتي هئ. پُرنجنر ڦر پي يهان ليتي هئ. پاپ ڪتتي کي ڀُڪتتي باپ بتلاتي هئ ڪ مام ايڪم ياد ڪرو. اوڙ ڪوئي ڪو ياد نهين ڪرنا هئ. لڪشمي نارائڻ ڪو پي ياد نهين ڪرنا هئ. تهر جانتني هو اِس پرشارت سين هر يهه پد پاءِ رهي هئ. سورڳ کي اِستاپنا هو رهي هئ. هر پڙهه رهي هئ يهه پد پاني کي ليئي، نمبروار پرشارت اَنوسار. اُنهن کي جو ڏنائستتي چلتي هئ وهه باپ نين سنگر پر اِپي اِستاپن کي هئ. تهر پاشڻ پي اُئسا ڪرو، جو اُئڪيوريت ڪسي کي پي ٻُڌي ۾ بئڻ جاءِ. اِس سميه هر ايشوريه سمپر دايه اوڙ پرچاپتا برهما کي مڪ ونساولي پائي بهن هئ. هر آتمائين سڀ پائي پائي هئ. برهماڪمار ڪماريون کي شادي هوتي نهين. يهه پي باپ سمجھاتي هئ ڪئسي گر پرتي هئ، ڪام اُگني جلاتي هئ. پرنٽو ڊر رهتا هئ ايڪ وار هر گرا تو ڪئي ڪمائي چت هو جائينگي. ڪام سين هارا تو پد پرشت هو جائينگا. ڪمائي ڪتني بڙي هئ! منش پدم ڪروڙ ڪماتي هئ. اُنڪو پي ٿوريئي پتا هئ ڪ ٿوري سميه ۾ يهه سڀ ختم هونا هئ. بامبس بناني والي جانتني هئ يهه دنيا ختم هوني هئ، همڪو ڪوئي پريڪ هئ، هر بناتي رهتي هئ. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گُڊمارننگ. روحاني باپ کي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا کي ليئي مڪيه سار

- (1) گيان ڪو اَندر گهوٽنا هئ اَرڻات ويچار ساگر مٿن ڪرنا هئ. گيان کي آپس ۾ روح رهاڻ ڪر ڦر دوسرون ڪو سمجھانا هئ. سُستي وا اَلسيه ڪو چور دينا هئ.
- (2) ديهي اَپماني بن بڙي حُلاس سين باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. سدا اِسي نشي ۾ رهنا هئ ڪ هر باپ کي پاس آئي هئ ڪوڙي سين هيرا بنني. هر هئ ايشوريه سنتان.

وردان - بيحد کي وٽراڳ ورتي دواران پُراڻي سنسڪارون کي وار سين سيف

رهني والي ماسٽر ناليجفل پو

پُراڻي سنسڪارون کي ڪارڻ شيوا ۾ وا سنڀنڌ سمپر ڪ ۾ وگهن پرتي هئ. سنسڪار هين پِن پِن روپ سين اُپني طرف آڪرشت ڪرتي هئ. جهان ڪسي پي طرف آڪرشت هئ وهان وٽراڳ نهين هو سکتا. سنسڪارون ڪا چپا هوئا اَنش پي هئ تو سميه پرمات وَنش ڪا روپ لي ليتا هئ، پَرَوَش ڪر دينا هئ. اِس ليئي ناليجفل بن، بيحد کي وٽراڳ ورتي دواران پُراڻي سنسڪارون، سنڀنڌون، پدارتون کي وار سين مڪت بنو. تو سيف رهينگي.

سلوگن - مايا سين نِريه بنو اوڙ آپسي سنڀنڌون ۾ نِرمات بنو.